

การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา

กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล¹

ACCESS TO EDUCATION FOR PERSONS WITH DISABILITIES IN HIGHER EDUCATION

CASE STUDY OF RATCHASUDA COLLEGE, MAHIDOL UNIVERSITY

รัชกมล ประทอง²

บทคัดย่อ

การค้นคว้าอิสระครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาการรับรู้สิทธิการศึกษาของคนพิการในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล 2. ศึกษาปัญหาของคนพิการในการเข้าถึงสิทธิการศึกษา ในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยแบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล จากกลุ่มประชากรที่ใช้วิธีการสุ่มแบบเจาะจง คือ นักศึกษาที่มีความพิการที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ปีการศึกษา 2565 จำนวน 59 คน สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) ค่า t-test และค่าความแปรปรวนทางเดียว f-test : One way ANOVA ณ ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

ผลการศึกษาพบว่า คนพิการมีการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิทางการศึกษาตามที่กฎหมายกำหนดจะทำให้คนพิการสามารถเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาได้ แต่ปัจจุบันการรับรู้สิทธิของคนพิการมีค่าเฉลี่ยอยู่ในระดับน้อย และการเข้าถึงน้อยเช่นเดียวกัน ซึ่งจากการทดสอบค่าทางสถิติพบว่า การรับรู้และปัญหาในการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาที่แตกต่างกันทำให้การเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาแตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 และคุณลักษณะประชากรที่แตกต่างกันทำให้การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการไม่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญทางสถิติ 0.05 ยกเว้น ตัวแปรที่ทำให้การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการพบปัญหามากที่สุดคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกันทำให้การเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะในด้านการรับรู้และด้านการเข้าถึง

คำสำคัญ : การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการ

¹ บทความนี้เป็นส่วนหนึ่งของการค้นคว้าอิสระ เรื่อง การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

² นักศึกษาปริญญาโท โครงการทวีปริญญาโท หลักสูตรทวีปริญญาโททางรัฐประศาสนศาสตร์และบริหารธุรกิจ คณะรัฐศาสตร์และคณะบริหารธุรกิจ มหาวิทยาลัยรามคำแหง

Abstract

This independent research aims to: (1) study the perception of educational rights of PWDs in Ratchasuda College, Mahidol University (2) study on the problem of people with disabilities in accessing their right to education in Ratchasuda College, Mahidol University, is a quantitative research using questionnaires as a tool to collect data from specific randomized populations, i.e. students with disabilities studying at Ratchasuda College, Mahidol University, Academic Year 2022, 59 students Statistics used in data analysis include frequency, percentage, mean, standard deviation, t-test, and one-way variance. f-test: One way ANOVA at a statistical significance level of 0.05.

The study found that people with disabilities have a perception of their right to education as required by law. According to statistical tests, different perceptions and problems of access to educational rights resulted in different access to educational rights at a statistically significant level of 0.05 and different demographic characteristics made no difference in access to education for persons with disabilities at a statistically significant level of 0.05. The variables that make access to education for people with disabilities the most problematic are: The average monthly income of different families makes access to education different. Statistically significant at the level of 0.05, especially in the awareness and accessibility aspects.

Keywords: access to education for people with disabilities

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันประเทศไทยมีประชากรจำนวนทั้งสิ้น 66,073,904 คน ซึ่งในจำนวนนี้มีประชากรที่มีความพิการที่ขึ้นทะเบียนคนพิการกับกรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ ณ วันที่ 31 มีนาคม 2566 มีจำนวนทั้งสิ้น 2,180,178 คน คิดเป็นร้อยละ 3.30 ของประชาชนทั้งประเทศ ทั้งนี้จากจำนวนคนพิการที่ได้ขึ้นทะเบียนไว้และสามารถเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาได้มีจำนวนทั้งสิ้น 1,708,634 คน คิดเป็นร้อยละ 78.37 ในจำนวนนี้ได้รับการศึกษาในระดับอุดมศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 6,216 คน คิดเป็นร้อยละ 0.36 และนอกจากนี้ยังมีคนพิการจำนวนไม่น้อยที่ไม่ได้รับการศึกษาหรือมีสาเหตุอื่นใดที่ทำให้ไม่สามารถเข้าถึงการศึกษได้จำนวนทั้งสิ้น 471,544 คน คิดเป็นร้อยละ 21.63

วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นอีกองค์กรหนึ่งที่ก่อตั้งมาจากน้ำพระทัยอันเปี่ยมล้นด้วยพระเมตตาคุณและพระมหากรุณาธิคุณของสมเด็จพระกนิษฐาธิราชเจ้า กรมสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี ซึ่งทรงทราบด้วยพระวิสัยทัศน์อันยาวไกลในความจำเป็นที่คนพิการไทยจะต้องมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น ทรงเชื่อในศักยภาพของคนพิการในอันที่จะศึกษาเล่าเรียนพัฒนาด้านอาชีพและด้านอื่น ๆ จนมีความพร้อมที่จะอยู่ในสังคมได้อย่างเป็นปกติสุข สามารถพึ่งตนเองและเป็นประโยชน์ต่อสังคมได้ แต่สิ่งที่คุณพิการส่วนใหญ่ยังขาดก็คือ โอกาส และที่สำคัญที่สุดก็คือ โอกาสทางการศึกษา ในปี พ.ศ. 2534 จึงทรงพระราชทานแนวพระราชดำริแก่

มหาวิทยาลัยมหิดลเกี่ยวกับการจัดตั้งสถาบันการศึกษาระดับอุดมศึกษาที่จะให้การสนับสนุนทั้งโดยทางตรงและทางอ้อมในการพัฒนาศักยภาพความพร้อมทางการศึกษา โอกาสในด้านการประกอบอาชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิตของคนพิการ

ซึ่งวิทยาลัยราชสุดามีการจัดการเรียนการสอนในระดับปริญญาตรีจนถึงระดับปริญญาเอก และมีการเปิดรับนักศึกษาในรูปแบบปีเว้นปี โดยปัจจุบันมีนักศึกษาจำนวนทั้งสิ้น 136 คน ในจำนวนนี้มีนักศึกษาพิการจำนวน 59 คน โดยเมื่อพิจารณาจำนวนนักศึกษปัจจุบันพบว่า จำนวนนักศึกษาลดลงอย่างต่อเนื่อง ทำให้การดำเนินงานของวิทยาลัยฯ ไม่เป็นไปตามแผนที่ตั้งเป้าหมายไว้ ซึ่งจากจำนวนนักศึกษาที่ลดลงทั้งนักศึกษาพิการและนักศึกษปกติทุกระดับชั้น และการไม่เป็นไปตามแผนการรับนักศึกษาทั้งที่หลักสูตรมีการประชาสัมพันธ์หลักสูตรไปตามโรงเรียนต่าง ๆ ทั้งโรงเรียนที่มีการเรียนการสอนสำหรับเด็กปกติและโรงเรียน โสตศึกษาที่ทำการเรียนการสอนสำหรับเด็กพิการ แต่จำนวนนักศึกษากลับมีจำนวนที่ลดลงต่อเนื่อง ประกอบกับหลังจากที่นักศึกษาเข้าศึกษาในวิทยาลัยฯ แล้วพบว่า มีอัตราการลาออกระหว่างศึกษาและพ้นสภาพนักศึกษาเพิ่มขึ้น ทำให้วิทยาลัยฯ มีการทบทวน พัฒนา และปรับปรุงหลักสูตรและแผนยุทธศาสตร์ของวิทยาลัยฯ ให้สอดคล้องกับแนวทางการปฏิบัติงานและนโยบายของวิทยาลัยฯ และมหาวิทยาลัยมหิดลในด้านการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ และการเป็นศูนย์กลางในการบริการคนพิการในทุกประเภทแต่จำนวนนักศึกษาก็ยังไม่เป็นไปตามแผนการรับนักศึกษาของทุกหลักสูตร

จากปัญหาข้างต้นผู้ศึกษาจึงมีความสนใจในการศึกษาการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษา วิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เพื่อวิเคราะห์การรับรู้และปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการ เพื่อประโยชน์ในการนำไปวางแผนการรับนักศึกษาพิการหรือการจัดทำหลักสูตร ทบทวนแผนยุทธศาสตร์และแผนปฏิบัติงานของวิทยาลัยฯ รวมไปถึงการเผยแพร่ข้อมูลประชาสัมพันธ์หลักสูตรวิทยาลัยฯ และการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาแก่คนพิการมากขึ้น

คำถามในการวิจัย

1. คุณลักษณะของประชากรที่มีความแตกต่างกันทำให้การรับรู้และปัญหาในการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันหรือไม่
2. การรับรู้สิทธิและปัญหาในการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการที่มีความแตกต่างกันจะทำให้การเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษาแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาการรับรู้สิทธิการศึกษาของคนพิการในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล
2. เพื่อศึกษาปัญหาของคนพิการในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล

สมมติฐานการวิจัย

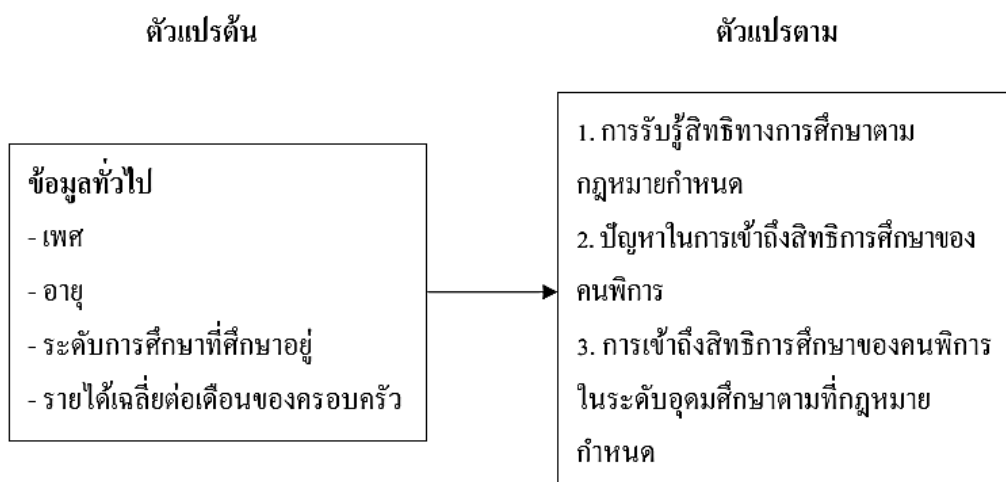
คุณลักษณะของประชากรที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทำให้การรับรู้ ปัญหา และการเข้าถึง สิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลแตกต่างกัน

แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการวิจัย

การศึกษาเรื่องแรงจูงใจในการทำงานของบุคลากรในสังกัดสำนักงานเขตราชเทวีได้มีการรวบรวม แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดังนี้

1. แนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับแรงจูงใจ
2. แนวคิดเกี่ยวกับปัจจัยด้านประชากรศาสตร์
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
4. กรอบแนวคิดในการวิจัย

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การศึกษา เรื่อง การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล มีวิธีการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรที่ศึกษา

ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้เป็นการสุ่มแบบเจาะจง โดยใช้ประชากรที่เป็นนักศึกษาพิการ ทุกประเภทที่กำลังศึกษาอยู่ในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล จำนวน 59 คน ในปีการศึกษา 2565

2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้ศึกษาได้ทบทวนแนวความคิด ทฤษฎี ผลงานวิจัย และวรรณกรรมที่เกี่ยวข้อง นำมาสู่การสร้างกรอบแนวคิด และสร้างแบบสอบถามให้เหมาะสมกับการศึกษาในครั้งนี้ ซึ่งเป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่าง ทั้งนี้แบบสอบถามแบ่งออกเป็น 3 ส่วน ดังนี้

ส่วนที่ 1 เป็นข้อมูลส่วนบุคคลของผู้ตอบแบบสอบถาม แบบสอบถามมีลักษณะเป็นแบบตรวจสอบรายการ (Check List) ซึ่งเป็นคำถามปลายปิด ให้ผู้ตอบเลือกเพียงคำตอบเดียว จำนวน 4 ข้อ

ส่วนที่ 2 แบบสอบถามระดับการรับรู้และการเข้าถึงเกี่ยวกับสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นคำถามที่ใช้มาตรวัดแบบมาตรานามบัญญัติ (Nominal Scale) เป็นจำนวน 20 ข้อ

ส่วนที่ 3 เป็นแบบสอบถามปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล เป็นคำถามที่ใช้มาตรวัดแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) เป็นจำนวน 10 ข้อ

4. การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือวิจัย

ผู้ศึกษาจะดำเนินการทดสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย โดยทดสอบความเที่ยงตรง (validity) และความเชื่อถือได้ (reliability) ของแบบสอบถาม ดังนี้

4.1 หากความเที่ยงตรง (validity) ผู้ศึกษาได้สร้างแบบสอบถามขึ้นจากการตรวจสอบเอกสารแนวความคิด ทฤษฎีและผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง เพื่อให้เกิดความถูกต้องในเชิงของเนื้อหา (content validity) ก่อนนำไปทดลองใช้

4.2 การทดสอบแบบสอบถาม (Pre-test) กับคนพิการที่ไม่ใช่กลุ่มประชากร จำนวน 10 คน และหาความเชื่อมั่น (Reliability) โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS (Statistical Package for the Social Sciences) เพื่อตรวจสอบความถูกต้องของแบบสอบถาม ผลการวิเคราะห์แบบสอบถามทั้งหมด ได้ค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.897 ซึ่งอยู่ในเกณฑ์ที่เชื่อถือได้ ผู้ศึกษาจึงได้นำแบบสอบถามไปใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากกลุ่มประชากรต่อไป

5. การเก็บรวบรวมข้อมูล การศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้ดำเนินการเก็บข้อมูลโดยแบ่งเป็น 2 ส่วน ดังนี้

5.1 ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ได้จากการนำแบบสอบถามที่ผ่านการตรวจสอบคุณภาพหรือมีความสมบูรณ์แล้ว ไปจัดพิมพ์เป็นกระดาษ (Paper) เพื่อความสะดวกของผู้ตอบแบบสอบถาม โดยผู้ศึกษาดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง และได้รับแบบสอบถามที่สมบูรณ์จำนวน 59 ชุด

5.2 ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ได้มาจากการศึกษาแนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ข้อมูลจากเว็บไซต์ และข้อมูลจากวิทยาลัยราชสุดา

6. การวิเคราะห์ข้อมูล เมื่อเก็บรวบรวมข้อมูลได้ครบและมีการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถามทุกชุดเป็นที่เรียบร้อยแล้ว มาลงรหัสข้อมูลให้เป็นตัวเลขทั้งหมดและทำการวิเคราะห์ข้อมูล

โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์สำเร็จรูป SPSS (Statistics Package for Social Sciences) เพื่อหาค่าสถิติและวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

6.1 การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วย ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)

6.2 การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 2 ระดับการรับรู้และการเข้าถึงเกี่ยวกับสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งผู้ศึกษาให้ค่าคะแนนการวัด ดังนี้

- รู้	มีค่าคะแนน = 1	- เข้าถึง	มีค่าคะแนน = 1
- ไม่รู้	มีค่าคะแนน = 0	- เข้าไม่ถึง	มีค่าคะแนน = 0

หลักเกณฑ์ของระดับการรับรู้และการเข้าถึง ดังนี้

ระดับน้อย	อยู่ในช่วงคะแนน	0 – 6 คะแนน
ระดับปานกลาง	อยู่ในช่วงคะแนน	7 – 13 คะแนน
ระดับมาก	อยู่ในช่วงคะแนน	14 – 20 คะแนน

6.3 การวิเคราะห์ข้อมูลในแบบสอบถามส่วนที่ 3 ปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ซึ่งผู้ศึกษาให้ค่าคะแนนการวัด 5 ระดับ ดังนี้

คะแนนเฉลี่ย	4.21 - 5.00	แปลความว่า มีปัญหาในการเข้าถึงมากที่สุด
คะแนนเฉลี่ย	3.41 - 4.20	แปลความว่า มีปัญหาในการเข้าถึงมาก
คะแนนเฉลี่ย	2.61 - 3.40	แปลความว่า มีปัญหาในการเข้าถึงปานกลาง
คะแนนเฉลี่ย	1.81 - 2.60	แปลความว่า มีปัญหาในการเข้าถึงน้อย
คะแนนเฉลี่ย	1.00 - 1.80	แปลความว่า มีปัญหาในการเข้าถึงน้อยที่สุด

ผลการศึกษา

ผลการศึกษา เรื่อง การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ได้ดังนี้

1. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีจำนวน 43 คน คิดเป็นร้อยละ 72.90 ส่วนใหญ่มีอายุ 18-25 ปี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 84.70 กำลังศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรี จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 84.70 และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,000 – 19,999 บาท มีจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 32.20

2. ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับการรับรู้สิทธิการศึกษา การเข้าถึงสิทธิการศึกษา และปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล ภาพรวม

คนพิการมีการรับรู้และเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการอยู่ในระดับมาก ซึ่งคนพิการมีการรับรู้ในเรื่องของสิทธิของคนพิการตามที่กฎหมายกำหนดไว้ร้อยละ 100 แต่ในเรื่องของสิทธิทางการศึกษาของคนพิการที่ได้รับการบรรจุในหลักสูตรการศึกษาทุกระดับและทุกระบบส่วนใหญ่จะมีการรับรู้เป็นร้อยละ 44.10 ในขณะที่คนพิการก็สามารถเข้าถึงการศึกษาได้ร้อยละ 100 และคนพิการมีการรับรู้หากตนเองสำเร็จการศึกษาในระดับต่าง ๆ แล้วสามารถนำวุฒิการศึกษาที่ได้รับไปสมัครงาน คิดเป็นร้อยละ 100 ในขณะที่คนพิการสามารถมีงานทำได้เนื่องจากเข้าถึงสถานศึกษาที่มีการรับรองหลักสูตรและจบการศึกษาร้อยละ 100 ดังนั้นในภาพรวมคนพิการมีการรับรู้สิทธิของตนเองและมีการเข้าถึงในกระบวนการขั้นพื้นฐานตามที่กฎหมายกำหนด

2.1 ด้านการรับรู้ พบว่า ประชากรที่เป็นคนพิการที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล มีระดับการรับรู้เกี่ยวกับสิทธิการศึกษาของคนพิการอยู่ในระดับมาก จำนวน 39 คน หรือร้อยละ 66.10

2.2 ด้านการเข้าถึง พบว่า ประชากรที่เป็นคนพิการที่ศึกษาอยู่ในวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดล มีระดับการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการอยู่ในระดับมาก จำนวน 42 คน หรือร้อยละ 71.19

2.3 ด้านปัญหาในการเข้าถึง พบว่า ภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง คนพิการมีปัญหาในการเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา ในเรื่องของครอบครัวขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับสิทธิการศึกษาสำหรับคนพิการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 3.08 และปัญหาเรื่องบุคลากรที่ให้บริการทางการศึกษาในหน่วยงานมีไม่เพียงพอต่อจำนวนคนพิการที่ใช้บริการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.92 และปัญหาเรื่องขาดความรู้เกี่ยวกับเทคโนโลยีใหม่ ๆ ที่เอื้อต่อการเข้าถึงสิทธิการศึกษาสำหรับคนพิการอยู่ในระดับปานกลาง โดยมีค่าเฉลี่ย 2.86

3. ผลการทดสอบสมมติฐาน พบว่า คุณลักษณะของประชากรที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามที่แตกต่างกันทำให้การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลแตกต่างกัน พบว่า ตัวแปรที่ทำให้การเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการพบปัญหามากที่สุดคือ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนของครอบครัวแตกต่างกันทำให้การเข้าถึงสิทธิทางการศึกษาแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 โดยเฉพาะในด้านการรับรู้และด้านการเข้าถึง และการรับรู้สิทธิทางการศึกษาตามกฎหมายที่กำหนดของประชากรที่เป็นผู้ตอบแบบสอบถามแตกต่างกันทำให้ปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษา กรณีศึกษาวิทยาลัยราชสุดา มหาวิทยาลัยมหิดลแตกต่างกัน พบว่า การรับรู้ที่แตกต่างกันทำให้เกิดปัญหาในการเข้าถึงสิทธิการศึกษาของคนพิการในระดับอุดมศึกษาต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

ข้อเสนอแนะจากการศึกษา

จากการศึกษา การมีส่วนร่วมของประชาชนกับประสิทธิผลในการจัดการขยะมูลฝอย กรณีศึกษา : เขตจตุจักร กรุงเทพมหานคร ผู้ศึกษาขอเสนอแนะ เพื่อเป็นแนวทางในการศึกษา ไว้ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ผู้บริหารควรมีแผนนโยบาย งบประมาณ ที่ให้การสนับสนุนคนพิการและองค์กรคนพิการในการจัดการศึกษาให้คนพิการในหลายรูปแบบและครอบคลุม
2. ผู้บริหารควรกำหนดนโยบายในการสร้างระบบและการเข้าถึงสิทธิในการได้รับการช่วยเหลือ ให้เข้าถึงนโยบายที่สอดคล้องกับความต้องการของคนพิการอย่างแท้จริง
3. ผู้บริหารควรมีการกำหนดนโยบายที่เอื้อต่อการเข้าถึงสิทธิในการได้รับการจัดสวัสดิการด้านการศึกษา เพราะเป็นการปรับคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดียิ่งขึ้นได้
4. ผู้บริหารควรสนับสนุนนโยบายสิทธิของคนพิการ ให้ได้รับการลดหย่อนภาษีหรือยกเว้นภาษี เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพชีวิตของคนพิการให้ดีขึ้นและสามารถพึ่งตนเองได้

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติ

1. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความสำคัญกับการให้การศึกษาแก่คนพิการอย่างจริงจังและต่อเนื่อง ทั้งด้านองค์ความรู้ที่เหมาะสมกับคนพิการและสถานการณ์โลกในปัจจุบัน รวมถึงงบประมาณที่เพียงพอในการสนับสนุนการศึกษา
2. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรให้ความรู้แก่บุคลากรที่เกี่ยวกับสิทธิและการอยู่ร่วมกันกับคนพิการที่เข้ามาศึกษาหรือใช้บริการในหน่วยงาน โดยให้เห็นความสำคัญและให้คนพิการได้รับสิทธิเช่นเดียวกับคนปกติในสังคม
3. หน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการจัดทำการประชาสัมพันธ์ข้อมูลข่าวสารด้านต่าง ๆ ทุกช่องทาง เพื่อให้คนพิการได้เปิดรับข้อมูลข่าวสารครบถ้วน
4. หน่วยงานควรจัดสรรบุคลากร อุปกรณ์ และงบประมาณให้เพียงพอต่อการจัดการเรียนการสอน ให้แก่คนพิการในทุกรูปแบบ

3. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรมีการศึกษาในเชิงปริมาณเพื่อเพิ่มขนาดกลุ่มประชากรให้มีกลุ่มที่กว้างและน่าสนใจกว่านี้
2. ควรมีการศึกษาในเชิงคุณภาพควบคู่ไปกับการทำวิจัยเชิงปริมาณ เพื่อให้ได้มาซึ่งข้อมูลที่ครบถ้วน และสามารถนำมาใช้ได้กับประชากรทุกกลุ่ม
3. ควรศึกษาตัวแปรอื่น ๆ ทั้งในเชิงคุณภาพเพิ่มเติม เพื่อให้ได้มาซึ่งความครอบคลุมสิ่งที่ต้องการศึกษา

4. การศึกษาถึงความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ เพื่อให้ได้ข้อมูลที่ชัดเจนและรองรับการศึกษาที่มากขึ้น

บรรณานุกรม

- กนิษฐา ทะนัน ไชย, (2564). ปัญหาเกี่ยวกับการเข้าถึงสิทธิประโยชน์ด้านการศึกษาของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ. 2550. สำนักงานบัณฑิตศึกษาคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- กระทรวงศึกษาธิการ ประกาศเรื่อง กำหนดประเภทและหลักเกณฑ์ของคนพิการทางการศึกษา พ.ศ.2552. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566. http://law.m-society.go.th/law2016/uploads/lawfile/20100210_15_14_27_7714.pdf
- กันยา ไชยรินทร์, (2564). ความต้องการการจัดสวัสดิการสังคมของผู้พิการในเขตองค์การบริหารส่วนตำบลโลกกระชาย อำเภอกันทรบุรี จังหวัดนครศรีธรรมราช. การค้นคว้าอิสระรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยราชภัฏบุรีรัมย์.
- กิตติยา ไสสอาด, (2552). การส่งเสริมการเข้าถึงบริการสวัสดิการสำหรับคนพิการในจังหวัดพิษณุโลก ตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550. วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- กิตติยา นรามาศ, ชไมพร รุ่งฤกษ์ฤทธิ์ และวิไลภรณ์ โคตรบึงแก, (2562). การเข้าถึงการมีส่วนร่วมทางสังคมและการสนับสนุนนักศึกษาโครงการนักศึกษาผู้พิการของมหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์. วารสารสังคมสงเคราะห์ศาสตร์, 103-130
- กมลวรรณ เขียวนิล, (2558). สังคมวัฒนธรรมความพิการ ความหมาย และประสบการณ์ของชาวปกากะญอภาคเหนือของประเทศไทย. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต (สังคมศาสตร์และสุขภาพ) มหาวิทยาลัยมหิดล.
- กรมส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ. ประกาศกระทรวงการพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์ พ.ศ.2552 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566. <http://web1.dep.go.th/sites/default/files/files/law/61.pdf>
- ชนิษฐา เทวินทรภักดี, (2540). แนวทางการฟื้นฟูสมรรถภาพ : ผู้การพัฒนาที่ยั่งยืนของคนพิการ. กรุงเทพฯ : กรมประชาสงเคราะห์.
- ชยุดา ทรัพย์สงวน, (2562). การเข้าถึงสิทธิของคนพิการทางการเคลื่อนไหวด้านการฟื้นฟูสมรรถภาพด้านอาชีพ กรณีศึกษาจังหวัดเพชรบุรี. การค้นคว้าอิสระสังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- จิตติพร แข่งขุนทอง, (2556). การเข้าถึงสิทธิของผู้ดูแลคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนา

คุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550, วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

ณดา ทับทิมจรรยา. (2557). การจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษาเพื่อคนพิการ. วารสารปัญญาภิวัตน์, 186-197

ณิชภา กิตตินานันท์. (2555). การเข้าถึงสิทธิในทักษะของคนพิการทางการเคลื่อนไหวในอำเภอเมือง
จังหวัดจันทบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี.

ทวี เชื้อสุวรรณทวี. (2562). พิศารศึกษาเชิงวิพากษ์และบูรณาการ. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย.

ธีราพร ดาวเจริญ. (2559). การเข้าถึงสวัสดิการสังคมสำหรับบุคคลที่มีความบกพร่องทางการได้ยิน ในอำเภอ
ท่ามะกา จังหวัดกาญจนบุรี. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาการจัดการภาครัฐและ
ภาคเอกชน มหาวิทยาลัยศิลปากร.

บุญทวี โฉมศิริ. “คนชายขอบ : กรณีศึกษาเรื่องร้องเรียนเกี่ยวกับการขอสัญชาติของคนไร้สัญชาติที่อาศัยใน
ประเทศไทย” สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2566. <http://ombstudies.ombudsman.go.th/>

ปิยะรัตน์ นุชผ่องใส (2563). บริการสนับสนุนทางการศึกษาสำหรับบุคคลที่มีความต้องการพิเศษ. กรุงเทพฯ:
บริษัท จีรังรัฐ จำกัด.

พจนานุกรมฉบับราชบัณฑิตยสถาน พ.ศ.2554 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566 <https://dictionary.orst.go.th/>
พระราชบัญญัติการจัดการศึกษาสำหรับคนพิการ พ.ศ.2551 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566.

<https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/1.pdf>

พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542. สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566. [https://www.moe.go.th/
backend/wp-content/uploads/2020/10/1.-%97.pdf](https://www.moe.go.th/backend/wp-content/uploads/2020/10/1.-%97.pdf)

พระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิตคนพิการ พ.ศ.2550 สืบค้นเมื่อวันที่ 7 พฤษภาคม 2566.
<http://web1.dep.go.th/sites/default/files/files/law/197.pdf>

พูนพิศ อมาตยกุล, สุมาลี ดิจงกิจ และพิมพ์พา ขจรธรรม. (2555). ความรู้พื้นฐานเรื่องความพิการและคนพิการ
(ขั้นแนะนำ). กรุงเทพฯ: บริษัท โรงพิมพ์เดือนตุลา จำกัด.

ระพีพรรณ คำงาม,เปี่ยมมาศ ศิลางเณ. คนชายขอบกับเด็กออทิสติก สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2566
<https://home.kku.ac.th/autistic/th/>

รุ่งชฎาพร ใจยา. (2558) การสนับสนุนทางสังคมและพฤติกรรมสุขภาพของผู้พิการในเขตเทศบาลเมือง
ลำพูน จังหวัดลำพูน. วิทยานิพนธ์สาธาณสุขศาสตรมหาบัณฑิต, บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเชียงใหม่.

รุ่งทิวา ไชยชมภู, รัชนิกร ทองสุชาติ, สร้อยสุดา วิทยากร และพิกุล เลี้ยวศิริพงศ์, (2564). ปัจจัยที่ส่งผลต่อโอกาส
และการเข้าถึงการศึกษาของบุคคลหูหนวกตาบอด. วารสารวิทยาลัยราชสุดา. 57-75

ศิริพร ดันทโอกาส และรัชนิกร ทองสุชาติ, (2562). การวางแผนการเปลี่ยนผ่านจากบ้านสู่โรงเรียน : แนว

ทางการเข้าถึงโอกาสทางการศึกษาของเด็กพิการในพื้นที่ดอยวาวี. วารสารศึกษา วารสาร
การศึกษาพิเศษ. 60-72

สถาบันวิจัยสังคม จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย. (2558). รายงานการรวบรวมความคิดเห็นจากกลุ่มประชากรชาย
ขอบ เรื่อง วาระการพัฒนาหลังปีพ.ศ.2558. สืบค้นเมื่อวันที่ 28 มิถุนายน 2566

<http://www.cusri.chula.ac.th/wp-> (chula.ac.th)

สุริชัย หวันแก้ว, มาร์ก ตามไท และอานันท์ กาญจนพันธุ์. ความเป็นคนชายขอบกับปัญหาสิทธิมนุษยชนใน
สังคมไทย. สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2566. <https://issuu.com/introsociobuu/docs/>

สุรางค์รัตน์ สังข์สินธุ์. (2562). การเข้าถึงสิทธิของคนพิการตามพระราชบัญญัติส่งเสริมและพัฒนาคุณภาพชีวิต
คนพิการ พุทธศักราช 2550 ภายในเขตอำเภอเมืองเพชรบุรี จังหวัดเพชรบุรี. วารสารละศีร์ มหาวิทยาลัย
ราชภัฏเทพสตรี. 71-84

สำนักงานราชบัณฑิตยสภา. เรื่อง คนชายขอบ. สืบค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2566. <http://legacy.orst.go.th/?knowledges>
หอสมุดรัฐสภา. รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2550. สืบค้นเมื่อ 7 พฤษภาคม 2566.

[https://library.parliament.go.th/sites/default/files/assets/files/give-take/content_thcons/NALT-
18cons2550t.pdf](https://library.parliament.go.th/sites/default/files/assets/files/give-take/content_thcons/NALT-18cons2550t.pdf)

อนล ศรีสำราญ. (2559). การเข้าถึงสิทธิของคนพิการ ในเขตเทศบาลนครอ้อมน้อย. สารนิพนธ์สาขาวิชาการ
บริหารและนโยบายสวัสดิการสังคม ภาควิชาสังคมสงเคราะห์ศาสตร์ คณะสังคมสงเคราะห์ศาสตร์
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อัจฉรา อาษา. (2559). การเข้าถึงบริการของคนพิการและผู้ดูแลคนพิการในศูนย์บริการคนพิการทั่วไปที่
จัดตั้งในจังหวัดกำแพงเพชร. สารนิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตร์มหาบัณฑิต,
มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.

อันธิกา สวัสดิ์ศรี. (2549). “ตัวแบบความพิการทางสังคม” กับการมองภาพ “คนพิการ” ใน “สังคมไทย”
สืบค้นเมื่อ 26 มิถุนายน 2566. <https://prachatai.com/journal/2009/09/25851> ประชาไท Prachatai.com

Cronbach, L.J. (1990). Essentials of Psychological Testing, 5 th ed. New York: Collins.